

ارزیابی تنوع زیستی گونه‌های گیاهی منطقه ارسباران با استفاده از شاخص‌های غیرپارامتریک در ارتباط با عامل توپوگرافی شیب (مطالعه موردی: حوضه آبخیز ایلگنه-چای و کلیبر‌چای)

الله وردی محمدزاده^{۱*}، رضا بصیری^۱، علی اصغرتراهی^۲، رباب داداشیان^۳ و محمدرضی الهیان^۴

^۱ بهبهان، دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء، دانشکده منابع طبیعی، گروه جنگل‌داری

^۲ تهران، دانشگاه خوارزمی، دانشکده علوم جغرافیایی، گروه سنجش از دور و GIS

^۳ تبریز، اداره کل منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی

^۴ کلیبر، اداره منابع طبیعی شهرستان کلیبر

تاریخ دریافت: ۹۱/۷/۱۱
تاریخ پذیرش: ۹۲/۷/۳

چکیده

بهمنظور دستیابی به توسعه پایدار و همچنین حفاظت از اکوسیستم‌های طبیعی و تنوع‌زیستی آنها لازم است نقش عوامل توپوگرافی و تأثیر آنها بر تنوع گونه‌های گیاهی مورد ارزیابی قرار گیرد. در این راستا با توجه به شرایط توپوگرافی جنگل‌های ارسباران، عامل توپوگرافی شیب از اهمیت خاصی برخوردار بوده و بسیاری از پارامترهای کمی و کیفی درختان تابع آن می‌باشد. به همین منظور، شبکه آماربرداری بصورت تصادفی - سیستماتیک با ابعاد 300×300 متر طراحی و تعداد ۱۶۰ قطعه‌نمونه دایره‌ای شکل به مساحت ۳۱۴ متر مربع در جنگل‌های ارسباران مورد بررسی قرار گرفت. گونه‌های درختی و درختچه‌ای در قطعه‌نمونه اصلی مورد اندازه‌گیری قرار گرفتند. گونه، درصد تاج‌پوشش و تعداد پایه به عنوان معیارهای اندازه‌گیری پوشش گیاهی در نظر گرفته شد. گونه‌های علفی در ریزقطعه‌نمونه‌هایی به مساحت $3/14$ متر مربع اندازه‌گیری شدند. در ریزقطعه‌نمونه‌ها گونه و درصد پوشش علفی برداشت شد. برای ارزیابی تنوع‌زیستی گونه‌های گیاهی در طبقات شیب، شیب منطقه به سه طبقه ($0-25^\circ$ ، $25-50^\circ$ و بالای 50° درصد) تقسیم و بعد شاخص‌های مارگالف، منهنیک، اسمیت - ویلسون، مودیفاید، شانون - ویتر و سیمپسون در هر طبقه محاسبه شد. از تحلیل واریانس یکطرفه و آزمون مقایسات چند دامنه دانکن برای بررسی تفاوت معنی‌دار در بین طبقات استفاده گردید. نتایج نشان داد که شیب دامنه روی شاخص یکنواختی گونه‌های گیاهی تأثیر معنی‌داری نداشت، اما تأثیر آن روی شاخص غنا و ناهمگنی معنی‌دار است. همچنین نتایج نشان داد، شاخص غنای گونه‌ای نقش بسزایی در افزایش تنوع‌زیستی منطقه مورد مطالعه در رابطه با افزایش شیب دارد. برای معرفی بهترین شاخص از آماره ضریب تغییرات و ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج نشان داد برای اندازه‌گیری غنا، شاخص مارگالف، برای اندازه‌گیری یکنواختی شاخص مودیفاید و برای اندازه-گیری ناهمگنی شاخص شانون-ویتر، بهترین شاخص هستند.

واژه‌های کلیدی: غنای گونه‌ای، یکنواختی، ناهمگنی، درصد شیب، جنگل‌های ارسباران، شمال غرب ایران

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۹۳۹۹۷۸۸۳۴۵، پست الکترونیکی: Ecology2020@yahoo.com

مقدمه

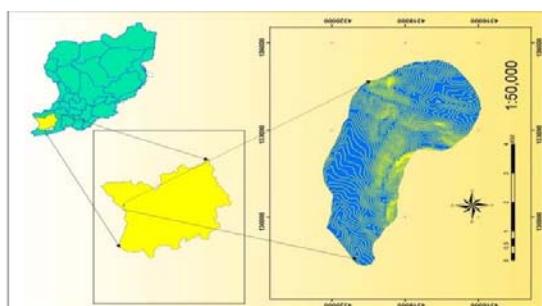
واژه تنوع‌زیستی اولین بار توسط روسن در سال ۱۹۸۵ مجموعه مقالات بصورت کتابی تحت عنوان میلادی معرفی شد (۶۵). تلاش‌های ایشان و انتشار Biodiversity توسط ویلسون در سال ۱۹۸۸ نقش مؤثری

گونه‌ای (غنا، یکنواختی و ناهمگنی) را در یک واحد نمونه‌برداری یا یک جامعه نشان می‌دهند، شاخص‌های غیرپارامتریک می‌گویند (۲). تحقیقات بسیار زیادی در زمینه تنوع‌زیستی گونه‌های گیاهی در ایران انجام شده است که در این تحقیقات از شاخص‌های تنوع بهمنظور بررسی توان و پایداری اکولوژیکی اکوسیستم‌ها، مقایسه جوامع و تیپ‌های گیاهی و بررسی وضعیت پوشش گیاهی جوامع استفاده شده است (۱۳).

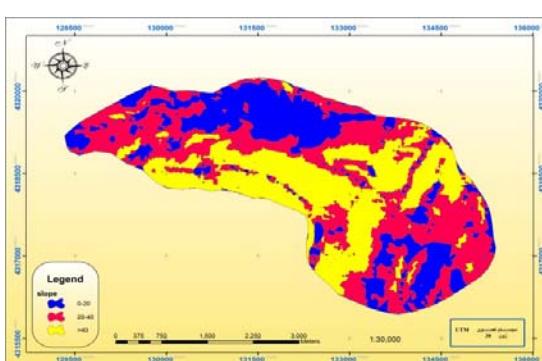
تنوع‌زیستی رویشگاه متأثر از عوامل محیطی می‌باشد (۳۶) و عوامل فیزیوگرافیک زمین از جمله شیب، جهت دامنه و ارتفاع از سطح دریا از فاکتورهای مهم در این ارتباط می‌باشد (۱۴، ۴۵، ۴۷، ۵۰، ۵۴، ۵۷، ۵۶). تنوع‌زیستی در مجموعه پیچیده‌ای همچون اکوسیستم جنگل که دائماً در حال پویایی و توالی است باید با توجه به همه ابعاد آن مورد مطالعه قرار گیرد و پژوهش حاضر نیز فقط مدعی آن است که در منطقه مورد مطالعه تنوع گونه‌های گیاهی با تغییرات شیب دامنه، تغییر می‌کند. شیب دامنه از فاکتورهایی است که در تغییر پوشش گیاهی نقش مهمی ایفا می‌کند (۸). در این ارتباط، مطالعاتی در ایران انجام شده است. مطالعه میرزایی و همکاران (۱۳۸۶) در اکوسیستم جنگلی زاگرس میانی نشان داد که درصد شیب تأثیر معنی‌داری بر غنا، یکنواختی و تنوع نداشته است (۲۴). مطالعه قلیچ‌نیا (۱۳۸۷) و مهدوی و حیدری (۱۳۸۸) در اکوسیستم جنگلی زاگرس میانی در منطقه نردین، بیشترین تنوع را در شیب‌های پایین گزارش کردند (۱۸، ۲۳). نتایج پژوهش حیدری و همکاران (۱۳۸۹) نشان داد که درصد شیب تأثیر معنی‌داری بر غنا و تنوع داشته است (۱۱). نتایج پژوهش طالشی و اکبری‌نیا (۱۳۹۰) نشان داد که با افزایش درصد شیب، تنوع و غنای گونه‌ای افزایش می‌یابد (۱۵). در خارج از کشور مطالعات زیادی در این زمینه انجام شده است. کارلوس (۲۰۰۴)، ضمن تحقیقی روی تنوع‌زیستی جنگلهای ارس (*Juniperus oxycedrus*) واقع در جنوب-غربی اسپانیا بالاترین تنوع‌زیستی را در شیب‌های تند و

در آکاهی عموم و سیاستمداران و توجه به مخاطرات تنوع‌زیستی در نتیجه فعالیت‌های انسانی داشت. تنوع-زیستی، تمام گونه‌های گیاهی، جانوری، ریزموجودات و بوم‌سازگان و فرایندهای بوم‌شناختی آنها را دربر می‌گیرد (۴۹). هدف از آن رسیدن به کمیتی واحد برای سهولت مقایسه و ارزیابی جوامع و اکوسیستم‌های این اهمیت روزافزون تنوع‌زیستی می‌افزاید نقش آن در حفظ ثبات اکوسیستم‌هاست. زیرا حضور گونه‌های بیشتر در یک منطقه، ساختار پیچیده‌تری به اکوسیستم‌های طبیعی خواهد داد و درنتیجه این اکوسیستم‌ها در پاسخ به تغییرات توانایی بیشتری داشته و با ثبات‌تر هستند. تنوع‌زیستی بالاتر اکوسیستم‌ها نشان‌دهنده پایداری بیشتر آن اکوسیستم‌هاست (۴۰). تنوع‌زیستی جنگل منع بسیار مهم و با ارزشی است، زیرا گونه‌های موجود در جنگل و ذخیره ژنتیکی تشکیل دهنده آن برای سلامتی و تأمین نیازهای بشر و سایر موجودات حائز اهمیت بوده، و قطعاً فقدان تنوع‌زیستی تهدید خطرناکی برای بقای انسان و سایر موجودات محسوب می‌شود. تنوع‌زیستی در جنگل به حفظ تعادل گازهای اتمسفری، چرخه مواد غذایی، تنظیم آب و هوا، حفظ چرخه هیدرولوژیکی و ایجاد، تولید و حفظ خاک کمک می‌کند (۲۰). تنوع‌زیستی دارای معنای بسیار گستره‌های بوده و از تنوع ژنتیکی تا تنوع اکوسیستم‌ها را شامل می‌شود، تنوع گونه‌ای یکی از مؤلفه‌های مهم تنوع-زیستی است که به تنوع در سطح محلی و یا منطقه‌ای اشاره می‌کند (۴۱). تنوع گونه‌ای بر مفاهیمی استوار است که یکی از مهمترین آنها غنای گونه‌ایست. غنای گونه‌ای، بیانگر حضور انواع گونه‌ها در محیط مورد مطالعه است. دومین مؤلفه تنوع گونه‌ای یکنواختی (وفور نسبی) است که به توزیع افراد گونه‌ها مربوط می‌شود. در واقع این مؤلفه بیانگر نحوه توزیع افراد بین گونه‌ها از لحاظ کیفی می‌باشد (۲۱). سومین مؤلفه تنوع گونه‌ای، ناهمگنی است که بیانگر ترکیب دو مفهوم غنا و یکنواختی می‌باشد (۴۲). شاخص‌هایی که با ارائه یک عدد به عنوان نتیجه، تنوع

عرض شمالی و حوضه آبخیز کلیرچای با مختصات جغرافیایی 40° تا 46° طول شرقی 38° تا 51° و 38° تا 46° عرض شمالی و حوضه آبخیز کلیرچای با مختصات جغرافیایی 40° تا 46° طول شرقی 39° تا 41° عرض شمالی، با حداقل و حداکثر ارتفاع 600 تا 1500 متر از سطح دریا واقع شده است (شکل ۱). میزان بارندگی سالیانه این منطقه 400 میلی‌متر برآورد شده است (۱۷). میانگین دمای سالیانه از ارتفاعات پایین (حاشیه رود ارس) تا کوهستانهای مرتفع متغیر بوده و بهترتبی از 5 تا 17 درجه سانتی‌گراد برآورده شده است (۱۷). اقلیم منطقه بر اساس روش آمبرژه، مرطب و سرد است (۶). منطقه ارسباران از نظر زمین‌شناسی متعلق به دوران سوم بوده و قسمت عمده زمین‌شناسی منطقه را واحدهای آهکی و آذرین تشکیل می‌دهند. خاک منطقه در نقاط جنگلی عمدتاً از نوع خاک قهوه‌ای جنگلی و خاک قهوه‌ای آهکی است. این خاکها عمدتاً بر روی سنگ مادری آهکی ساخت، مارن و ماسه‌سنگ واقع شده‌اند (۳).

شکل ۱- موقعیت محدوده مورد پژوهش در کشور و در استان آذربایجان شرقی

شکل ۲- نقشه طبقات شبیه منطقه مورد پژوهش

سنگلاخی و صخره‌ای مشاهده کرد (۳۲). در مطالعات (۳۳)، (۲۹)، (۴۳) درصد شبیه به عنوان عاملی مؤثر بر غنا و تنوع ذکر شده است. منطقه ارسباران بدلیل داشتن عناصر رویشی مربوط به اقلیم‌های متعدد، منطقه گذر بین چند رویشگاه محسوب می‌شود. وجه تمایز این جنگل‌ها از دیگر مناطق، وجود شرایط اقلیمی خاص، تنوع زیستی زیاد، حضور گونه‌های کمیاب گیاهی و جانوری و همچنین وجود عناصر رویشی مربوط به اقلیم‌های متعدد است (۷). نظر به اهمیت و جایگاه جنگلهای ارسباران از نظر گونه‌های گیاهی و جانوری، تأثیرگذاری عمدۀ بر بیلان آبی رودخانه ارس، حفظ ذخایر بیولوژیکی، تأثیرگذاری در تلطیف آب و هوایی منطقه، جلوگیری از فرسایش خاک، ارزش‌های اکوتوریسمی و غیره و نیز برای دستیابی به توسعه پایدار، حفاظت از اکوسیستم‌های طبیعی و تنوع زیستی آنها لازم است و یکی از گام‌های مهم در این راستا بررسی پوشش-گیاهی و عوامل مؤثر بر پراکنش، تنوع و غنا در این جنگل‌هاست (۲۲). با توجه به مطالعات محدود انجام شده در این رابطه در ناحیه رویشی ارسباران، هدف این پژوهش آن است که غنا، یکنواختی و تنوع گونه‌ای را بررسی و تأثیر عامل محیطی شبیه را بر هر یک از این معیارها در منطقه مورد پژوهش تعیین کند، همچنین بهترین شاخص‌های غیرپارامتریک را برای ارزیابی تنوع در طبقات شبیه تعیین کند تا بدین وسیله بتوان با دیدی بهتر نسبت به حفظ تنوع زیستی آن، تأمین پایگاه اطلاعاتی و ارزیابی توانهای منطقه در بلندمدت اقدام نمود.

مواد و روشها

منطقه مورد مطالعه: منطقه ارسباران در شمال‌غرب کشور و شمال استان آذربایجان شرقی قرار دارد. عمدۀ جنگل‌های منطقه ارسباران در چهار حوضه هیدرولوژیک کلیرچای، ایلگنه‌چای، حاجیلرچای و سلن‌چای واقع شده است. رویشگاه مورد مطالعه با مساحت 1500 هکتار در توده‌های جنگلی حوضه آبخیز ایلگنه‌چای با مختصات جغرافیایی

اسمیرونوف و همگن بودن واریانس‌ها بوسیله آزمون لون بررسی شد. بهمنظور بررسی تفاوت یا عدم تفاوت طبقات مختلف شب بر اساس هر یک از شاخص‌های تنوع با توجه به نرمال بودن و همگن بودن داده‌ها از آنالیز واریانس یکظرفه (۳۱، ۵۵ و ۶۴) استفاده شد. پس از معنی‌دار شدن اختلاف شاخص‌ها در طبقات مختلف شب، برای مقایسه جزئی‌تر میانگین‌ها از آزمون دانکن (۵۳) استفاده شد.

نتایج

از مجموع ۱۶۰ قطعه نمونه برداشت شده، تعداد ۲۶ گونه چوبی و ۸۱ گونه علفی متعلق به ۷۲ جنس و ۳۹ خانواده در منطقه مورد مطالعه شناسایی گردید (جدول ۴). از عمده‌ترین خانواده‌های گیاهی منطقه *Fabaceae* (۱۵ درصد)، *Asteraceae* (۱۳ درصد)، *Rosaceae* (۷/۵ درصد) و *Lamiaceae* (۵/۶ درصد) را می‌توان نام برد. نتایج حکایت از آن دارد که گونه *Quercus petraea* (بلوط سفید) با بالاترین حضور در ۹۳/۸٪ از قطعات حضور داشته است. پس از آن گونه‌های *Carpinus betulus* (مرمز) با ۶۷/۷٪ و *Cornus mas* (ذغال آخنه) با ۶۵٪ حضور ثبت شده‌اند. تجزیه واریانس شاخص‌های غنا، یکنواختی و ناهمگنی در طبقات مختلف شب نشان داد که مقادیر شاخص‌ها، از غنای شاخص مارگالف و از شاخص‌های ناهمگنی شاخص شانون-واینر دارای تفاوت معنی‌داری (۰/۰۵) (پ) می‌باشند ولی شاخص‌های یکنواختی تفاوت معنی‌داری را نشان ندادند (جدول ۲). به‌طوری‌که بالاترین مقادیر شاخص‌های غنا، یکنواختی و ناهمگنی در طبقه سوم و کمترین مقادیر آنها در طبقه اول مشاهده گردید (شکل‌های ۲-۷). نتایج آمار توصیفی و درصد ضریب تغییرات شاخص‌های غنای گونه‌ای، یکنواختی و ناهمگنی نشان داد که از بین شاخص‌های غنا، شاخص مارگالف (۱۸/۲ درصد)، از بین شاخص‌های یکنواختی، شاخص مودیفاید (۱۶/۵ درصد) و از بین شاخص‌های ناهمگنی، شاخص شانون-وینر (۱۰ درصد) بالاترین ضرایب تغییرات را در

ساختمان خاک از دانه ریز تا درشت و از مکعبی تا کروی است. زهکشی به‌خوبی انجام شده و هیچ گونه هیدرورومرفی مشاهده نمی‌شود. تراکم ریشه‌ها بین اعمق ۱۰ تا ۷۳ سانتی‌متر نشانگر سطحی و عمیق بودن خاک‌ها در فرم‌های مختلف زمین است (۱۶).

نمونه‌برداری از پوشش گیاهی: تعداد ۱۶۰ قطعه‌نمونه دایره‌ای شکل به مساحت ۳۱۴ متر مربعی به روش تصادفی-سیستماتیک ثبت شد (۳۰) قطعه نمونه به دلیل واقع شدن در زمین زراعی و مناطق صعب العبور برداشت نشد. در هر قطعه نمونه اصلی یک ریزقطعه‌نمونه ۳/۱۴ متر مربعی به‌منظور برداشت پوشش علفی پیاده شد که در مجموع ۱۶ ریزقطعه‌نمونه ثبت گردید. در قطعه‌نمونه اصلی نام گونه، تعداد و درصد پوشش درختان و درختچه‌ها یادداشت شد. در ریزقطعه‌نمونه‌ها نیز نام گونه و درصد پوشش گونه‌های علفی بر اساس مقیاس براون-بلانکه ثبت شد. تعداد قطعات‌نمونه از طریق محاسبه ضریب تغییرات و خطای قابل قبول نمونه‌برداری تعیین گردید (۲۷). مساحت قطعه‌نمونه‌ها از طریق رسم منحنی سطح-گونه (۳۰) برای پوشش علفی و پوشش درختی و درختچه‌ای بطور جداگانه بدست آمد.

تعیین طبقات شب: در هر یک از قطعات‌نمونه اصلی، عامل محیطی شب با استفاده از شب‌سنج سونتو ثبت گردید. برای ارزیابی تنوع زیستی در طبقات مختلف شب، شب منطقه به سه طبقه (۰-۲۵، ۲۵-۵۰ و بالای ۵۰ درصد) تقسیم شد، بطوریکه هر یک از طبقات شب به ترتیب ۲۹، ۶۳ و ۳۸ قطعه‌نمونه را به خود اختصاص دادند.

محاسبه شاخص‌های تنوع: شاخص‌های غنا، یکنواختی و ناهمگنی (تنوع) مختلفی در بررسی پوشش گیاهی منطقه مورد مطالعه به کار گرفته شد که شرح آنها در جدول ۱ آمده است (۴۶، ۴۸، ۵۱، ۵۸، ۵۹ و ۶۰).

تجزیه و تحلیل آماری: در ابتدا تبعیت داده‌های اصلی و تبدیل شده از توزیع نرمال به وسیله آزمون کولموگروف

بالایی (۹۶ درصد) با یکدیگر می‌باشند. البته ضرایب همبستگی در شاخص‌های یکنواختی و ناهمگنی هم بسیار بالاست (جدول ۳). بین شاخص‌های غنا، یکنواختی و ناهمگنی مورد استفاده در این پژوهش زیستی بیانگر آن است که از بین شاخص‌های غنای گونه-ای، شاخص‌های مارگالف و منهنجیک دارای همبستگی

جدول ۱- شاخص‌های غنا، یکنواختی و ناهمگنی مورد استفاده در این پژوهش

مؤلفه نوع	شاخص	فرمول	دامنه	مرجع
گی	Margalef	$R_1 = (S-1)/\ln(n)$	$0-\infty$	Margalef(1958)
گی	Menhinick	$R_2 = S/\sqrt{n}$	$0-\infty$	Menhinick(1964)
گی	Modified Nee	$E_q = \frac{\arctan(b)}{\pi}$	0-1	Nee et al(1992)
گی	Smith and wilson	$E_{var} = 1 - \left(\frac{2}{\pi}\right) \left[\arctan\left(\frac{\sum_{i=1}^n (\log_e n_i - \bar{\log}_e n_i)^2}{S}\right)\right]$	0-1	Smith and wilson(1996)
گی	Shannon and wiener	$H' = \sum_i (p_i) (\log_2 p_i)$	0-4.5	Shannon and weaver(1949)
گی	Simpson	$D = \sum R_i^2$	0-1	Simpson(1949)

=تعداد کل گونه‌ها یا تعداد گونه‌ها در نمونه، $N=\ln N$ حجم یا اندازه نمونه یا تعداد کل افراد در نمونه، $N=\ln N$ لگاریتم طبیعی N یا $\ln N$ است، $R_1 = \frac{N-1}{\ln N}$ تعريف می‌شود.

جدول ۲- آمار توصیفی و تجزیه واریانس شاخص‌های غنای گونه‌ای، یکنواختی و ناهمگنی در طبقات ارتفاعی

آماره‌ها	شاخص‌ها	غنا	یکنواختی	ناهمگنی	دادمه	مرجع
کمینه	مارگالف	۱/۳	۱/۸	۱/۶	۰/۱	شانون-وینر
بیشینه	منهنجیک	۲/۳	۱/۶	۱	۰/۸	سیمپسون
میانگین	امسیث و ویلسون	۲/۲	۱/۲	۰/۸	۰/۹	مودیفاید
انحراف معیار	منهنجیک	۰/۴	۰/۲	۰/۰۷	۰/۰۵	شانون-وینر
ضریب تغییرات (%)	امسیث و ویلسون	۱۸/۲	۱۶/۶	۱۶/۵	۱۰/۰	امسیث و ویلسون
مقدار F	امسیث و ویلسون	۳/۲	۱	۰/۴	۰/۰۷	مودیفاید
Sig	امسیث و ویلسون	-	-	-	-	امسیث و ویلسون

* در سطح ۵ درصد معنی دار، ns عدم معنی دار در سطح ۵ درصد

جدول ۳- نیمه ماتریس همبستگی و میزان معنی داری بین شاخص‌های غنا، یکنواختی و ناهمگنی

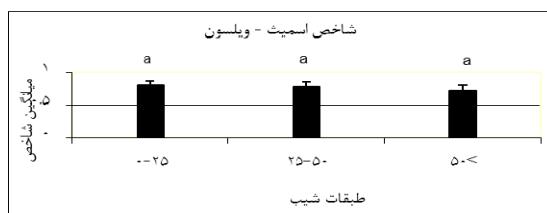
همبستگی	سیمپسون	شانون-وینر	مودیفاید	امسیث و ویلسون	شانون-وینر	امسیث و ویلسون	مودیفاید	مارگالف	امسیث و ویلسون	منهنجیک	شانون-وینر	سیمپسون
مارگالف	-	-	-	-	-	-	-	۱	-	-	-	-
منهنجیک	-	-	-	-	-	-	۱	-	۰/۹۶*	-	-	-
امسیث و ویلسون	-	-	-	۱	-	۰/۸۷*	۰/۵۱*	-	۰/۸۷*	۰/۵۱*	-	-
مودیفاید	-	-	۱	-	۰/۸۷*	-	۰/۴۱*	۰/۴۱*	-	۰/۲۸*	-	-
شانون-وینر	-	۱	۰/۰۵*	-	۰/۶۷*	-	۰/۸۲*	۰/۸۲*	-	۰/۸۲*	۰/۸۲*	-
سیمپسون	۱	۰/۹۱*	۰/۶۹*	-	۰/۸۱*	-	۰/۷۹*	۰/۷۹*	-	۰/۷۴*	۰/۷۴*	-

* همبستگی در سطح ۵ درصد معنی دار است.

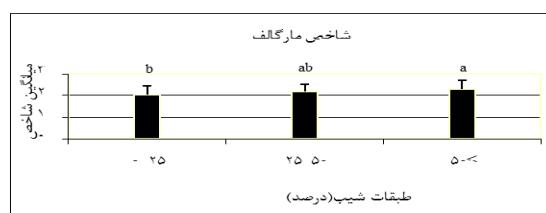
جدول ۴- گونه‌های گیاهی (درختی، درختچه‌ای و علفی) منطقه مورد پژوهش

گونه	خانواده	نام فارسی	گونه	خانواده	نام فارسی
<i>Palliurus spin christi Mill.</i>	Rhamnaceae	سیاه تلو	<i>Vicia variabilis</i>	Papilionaceae	شبدر گوناگون
<i>Punica granatum L.</i>	Punicaceae	انار	<i>Vicia variegata</i>	Papilionaceae	شبدر رنگارنگ
<i>Quercus petraea.</i>	Fagaceae	بلوط سفید	<i>Delphinium ochroleucum</i>	Ranunculaceae	زیان پس قفا
<i>Rhamnus pallasi.</i>	Rhamnaceae	قره میخ	<i>Lathyrus aphaca</i>	Fabaceae	خلری برق
<i>Cornus sanguinea</i>	Cornaceae	سیاه ال	<i>Lathyrus roseus</i>	Fabaceae	خلر قرمز
<i>Lonicera bracteolaris</i>	Caprifoliaceae	پلخوربرگدار	<i>Onosma bodeanum</i>	Boraginaceae	زنگوله‌ای بخاری
<i>Rosa canina</i>	Rosaceae	نسترن	<i>Rumex tuberosus</i>	Polygonaceae	ترشک غده دار
<i>Cornus mas</i>	Cornaceae	زغال آخته	<i>Coronilla scorpioides</i>	Fabaceae	یونجه باغی عقری
<i>Carpinus betulus</i>	Corylaceae	مرمز	<i>Euphorbia helioscopia</i>	Euphorbiaceae	فرفیون شماطه
<i>Viburnum lantana</i>	Caprifoliaceae	هفت کول	<i>Euphorbia seguieriana</i>	Euphorbiaceae	فرفیون شنی
<i>Prunus divaricata.</i>	Rosaceae	آلوچه	<i>Euphorbia squamosa</i>	Euphorbiaceae	فرفیون فلس دار
<i>Spiraea crenata</i>	Rosaceae	اسپیره	<i>Galium humifissum</i>	Rubiaceae	شیرپنیر
<i>Acer campestre</i>	Aceraceae	افرا (کرب)	<i>Galium verum</i>	Rubiaceae	شیرپنیر
<i>Celtis caucasica</i>	Ulmaceae	تا (دادگدان)	<i>Galium odoratum</i>	Rubiaceae	گل مروارید عطری
<i>Ulmus carpinifolia</i>	Ulmaceae	او جا	<i>Athemis tinctoria</i>	Asteraceae	بابونه زرد
<i>Fraxinus rotundifolia.</i>	Oleaceae	زیان گنجشک	<i>Athemis triumfetii</i>	Asteraceae	بابونه پیشه زار
<i>Juniperus foetidissima</i>	Cupressaceae	چتنه	<i>Aseperula arvensis</i>	Rubiaceae	زبرنیه رایج
<i>Juniperus oblonga</i>	Cupressaceae	ارس	<i>Anchusa azurea</i>	Boraginaceae	گاوزبان
<i>Evonymus latifolius</i>	Celastraceae	گوشوارک	<i>Artemisia scoparia</i>	Asteraceae	درمنه شرقی
<i>Crataegus orientalis</i>	Rosaceae	زالزالک	<i>Achillea biebersteinii</i>	Asteraceae	بومادران زرد
<i>Sorbus torminalis L.</i>	Rosaceae	بارانک	<i>Centaurea aziziana</i>	Asteraceae	گل گندم عزیزی
<i>Pyrus salicifolia.</i>	Rosaceae	گلابی	<i>Centaurea iberica</i>	Asteraceae	گل گندم چمنزار
<i>Taxus baccata L.</i>	Taxaceae	سرخدار	<i>Centaurea virgata</i>	Asteraceae	گل گندم بوته‌ای
<i>Cerasus avium L.</i>	Rosaceae	گیلاس	<i>Centaurea zuvandica</i>	Asteraceae	گل گندم جنگلی
<i>Mespilus germanica L.</i>	Rosaceae	از گیل	<i>Equisetum fluviatile</i>	Equisetaceae	دم اسب رودخانه
<i>Pistacia atlantica.</i>	Anacardiaceae	بنه	<i>Myosotis asiatica</i>	Boraginaceae	فراموش‌مکن
<i>Alyssum longistylum</i>	Brassicaceae	قدومه سهندی	<i>Myosotis sparsiflora</i>	Boraginaceae	فراموش‌مکن تنک
<i>Alyssum strigosum</i>	Brassicaceae	قدومه گل ریز	<i>Polygonum mite</i>	Polygonaceae	هفت بند نرم
<i>Alyssum alyssoides</i>	Brassicaceae	قدومه	<i>Polygonum paronychioides</i>	Polygonaceae	هفت بند عقریکی
<i>Festuca ovina</i>	Poaceae	علف بره	<i>Verbascum agrimonifolium</i>	Scrophulariaceae	گل ماہور غاضی
<i>Inula britanniana</i>	Asteraceae	مصطفای بریتانیائی	<i>Verbascum oreophilum</i>	Scrophulariaceae	گل ماہور ارتفاع پسند
<i>Inula helenium</i>	Asteraceae	مصطفای زنجبل	<i>Verbascum szovitsianum</i>	Scrophulariaceae	گل ماہور آذربایجانی

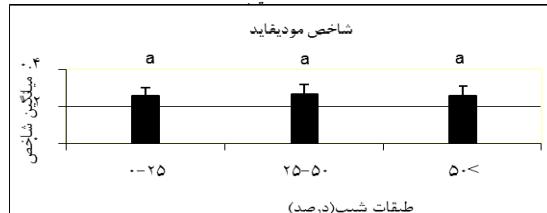
Inula oculus-christi	Asteraceae	مصفای چشم مسیح	Campanula rapunculoides	Campanulaceae	گل استکانی
Medicago orbicularis	Fabaceae	یونجه دایره‌ای	Campanula stevenii	Campanulaceae	گل استکانی تک گل
Medicago sativa	Fabaceae	یونجه	Convolvulus arvensis	Convolvulaceae	پیچک صحراوی
Plantago lanceolata	Potamogetonaceae	بارهنگ سرنیزه‌ای	Campanula cantabrica	Convolvulaceae	پیچک
Tragopogon kemulariae	Asteraceae	شنگ خوبی	Onobrychis hohenackeriana	Fabaceae	اسپرس تالش
Urtica dioica	Urticaceae	گرنه	Onobrychis mischauxii	Fabaceae	اسپرس رودباری
Thymus kotschyuanus	Lamiaceae	آویشن	Onobrychis shahpurensis	Fabaceae	اسپرس شاهپوری
Thymus serpyllum	Lamiaceae	آویشن واقعی	Veronica persica	Scrophulariaceae	سیزاب ایرانی
Ziziphora capitata	Lamiaceae	آویشن	Veronica orientalis	Scrophulariaceae	سیزاب شرقی
Agropyron tauri	Graminaceae	چمن گندم سیسیلی	Poa bulbosa	Poaceae	چمن پیازک‌دار
Erodium oxyrrhynchm	Geraniaceae	نوک لک تیز	Poa nemoralis	Poaceae	چمن مرتعی
Lotus corniculatus	Fabaceae	آهوماش زرد	Silene conoidea	Caryophylaceae	سیلن هرز
Papaver macrostemonum	Papaveraceae	خشخاش پرچم درشت	Verbena officinalis	Verbenaceae	شاه پسند
Teucrium polium	Lamiaceae	مریم نخودی	Bromus japonicus	Poaceae	جارو علفی
Trifolium ambiguum	Fabaceae	شبدر مشکوک	Bromus sterilis	Poaceae	جارو علفی نازا
Trifolium angustifolium	Fabaceae	شبدر برگ باریک	Carex divulsa	Cyperaceae	جگن
Trifolium arvense	Fabaceae	شبدر خودروی	Callipeltis cuucularis	Asteraceae	زیباسر
Trifolium campestre	Fabaceae	شبدر زرد	Cephalanthera damasonium	Orchidaceae	گلسر جنگلی
Trifolium spruneriiana	Fabaceae	شبدر	Satureja sahandica	Lamiaceae	مرزه سهندی
Vicia narbonensis	Fabaceae	ماشک	Cirsium arrense	Asteraceae	کنگرسفید
Vicia sativa L.	Fabaceae	ماشک	Gladiolus segetum	Iridaceae	گلایول صحراوی
			Origanum vulgare	Lamiaceae	مرزنگوش

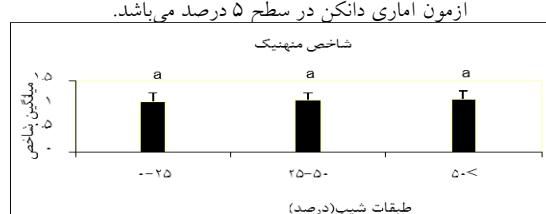
شکل ۴- میزان شاخص یکنواختی اسمیت - ویلسن در طبقات مختلف شیب

شکل ۲- میزان شاخص غنای گونه‌ای مارگالف در طبقات مختلف شیب

شکل ۵- میزان شاخص یکنواختی مودیفایاد در طبقات مختلف شیب

شکل ۳- میزان شاخص غنای گونه‌ای منهنیک در طبقات مختلف شیب

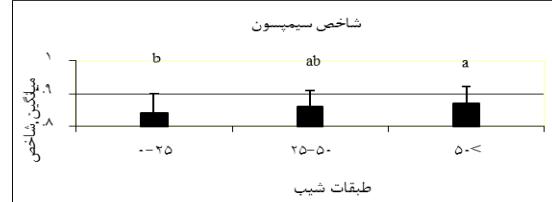
میزان این شاخص در طبقه سوم (شیب بالای ۵۰ درصد) و دوم (شیب ۲۵-۵۰ درصد) بشکل معنی‌داری از طبقه اول (شیب ۰-۲۵ درصد) بیشتر است. ب: شاخص سیمپسون: شکل ۷ میزان شاخص ناهمگنی سیمپسون را در طبقات مختلف شیب شیب نشان داده و مشخص می‌کند که میزان این شاخص در طبقه سوم (شیب بالای ۵۰ درصد) بشکل معنی‌داری از طبقات اول و دوم بیشتر است.

بحث و نتیجه‌گیری

فیزیوگرافی که بمعنای شکل سطحی یک منطقه است (۲۴) تأثیر زیادی بر تنوع گیاهان و پراکنش آنها دارد (۲۸). بدین منظور، محققان مختلف تنوع‌زیستی را با در نظر گرفتن فیزیوگرافی و یا هر یک از عوامل مختلف فیزیوگرافی به صورت مجزا، مانند ارتفاع از سطح دریا، جهت و شیب مورد بررسی قرار داده‌اند (۲۶، ۶۱). بنابراین عوامل توپوگرافی از جمله عواملی هستند که بر حضور و عدم حضور گونه‌های گیاهی تأثیرگذار هستند (۳۴). درصد شیب یکی از این عوامل است که اثر زیادی بر تنوع و غنای گونه‌ای دارد (۲۴)، محققان زیادی در داخل و خارج کشور به بررسی نقش شیب در تنوع و غنای گونه‌ای پرداخته و همبستگی‌های معنی‌داری را مشاهده کرده‌اند (۱، ۱۵ و ۳۵ و ۴۴). پژوهش حاضر نیز فقط مدعی آن است که در منطقه مورد مطالعه تنوع گونه‌های گیاهی با تغییرات شیب دامنه تغییر می‌کند. محاسبه و مقایسه شاخص‌های مختلف تنوع، به عنوان روشی مطلوب برای مطالعه تنوع‌زیستی مورد توجه است (۲۲، ۱۹ و ۹). هر شش شاخص تنوع‌زیستی محاسبه شده (دو شاخص غنا، دو شاخص یکنواختی و دو شاخص ناهمگنی)، در منابع به عنوان پرکاربردترین شاخص‌ها ذکر شده‌اند (۲۲، ۵۲، ۴۲، ۴۴). همانطوری که نتایج نشان می‌دهد شیب دامنه روی شاخص‌های منهنجیک، اسمیت - ویلسون، مودیفاید و ناهمگنی سیمپسون گونه‌های گیاهی تأثیر نداشت. اما تأثیر آن روی شاخص مارگالف ($p=0.04$) و شانون-واینر

شکل ۶- میزان شاخص ناهمگنی شانون-وینر در طبقات مختلف شیب - حروف متفاوت لاتین نشان دهنده تفاوت معنی‌داری بر اساس آزمون آماری دانکن در سطح ۵ درصد می‌باشد.

شکل ۷- میزان شاخص ناهمگنی سیمپسون در طبقات مختلف شیب حروف متفاوت لاتین نشان دهنده تفاوت معنی‌داری بر اساس آزمون آماری دانکن در سطح ۵ درصد می‌باشد.

شاخص‌های گونه‌ای: الف: شاخص مارگالف: شکل ۲ میزان شاخص مارگالف را در طبقات مختلف شیب نشان داده و مشخص می‌کند که میزان این شاخص در طبقه سوم (شیب بالای ۵۰ درصد) بشکل معنی‌داری از طبقات اول و دوم بیشتر است. ب: **شاخص منهنجیک:** شکل ۳ میزان شاخص منهنجیک را در طبقات مختلف شیب نشان داده و مشخص می‌کند که میزان این شاخص در طبقات مختلف شیب تفاوت آماری معنی‌داری ندارد.

شاخص‌های یکنواختی: الف: شاخص اسمیت - ویلسون: شکل ۴ میزان شاخص یکنواختی اسمیت- ویلسون را در طبقات مختلف شیب نشان داده و مشخص می‌کند که میزان این شاخص در میزان این شاخص در طبقات مختلف شیب تفاوت آماری معنی‌داری ندارد.

ب: شاخص اصلاح شده نی: شکل ۵ میزان شاخص یکنواختی اسمیت- ویلسون را در طبقات مختلف شیب نشان داده و مشخص می‌کند که میزان این شاخص در طبقات مختلف شیب تفاوت آماری معنی‌داری ندارد.

شاخص‌های ناهمگنی: الف: شاخص شانون - وینر: شکل ۶ میزان شاخص ناهمگنی شانون-وینر را در طبقات مختلف شیب نشان داده، همان‌گونه که مشاهده می‌شود

تا ۷). از طرفی نتایج سایر تحقیقات نیز نشان می‌دهد که در افزایش شاخص سیمپسون یکنواختی و در افزایش شاخص شانون-وینر شاخص‌های غنا دارای اهمیت است (۴)، در نتیجه جنگل مذکور یک جنگل طبیعی پهنه‌برگ آمیخته خزان‌کننده بوده و از تنوع گونه‌ای بالایی برخوردار است که با نتایج بدست آمده از پژوهش‌های سایر محققان همخوانی دارد، یعنی بیشتر بودن تنوع زیستی در این جنگلهای طبیعی پهنه‌برگ نسبت به جنگلهای سوزنی برگ (۴۳)؛ که علت بالا بودن تنوع زیستی در این جنگلهای را می‌توان به دمای مناسب، خاک حاصلخیز و رطوبت بالا نسبت داد (۴۹).

به‌منظور تعیین و تشخیص مناسب‌ترین شاخص‌ها برای ارزیابی تنوع زیستی در طبقات شبیه در منطقه مورد پژوهش، از آماره ضریب تغییرات استفاده گردید. نسبت انحراف معیار به میانگین را که اغلب به درصد بیان می‌شود، ضریب تغییر می‌نماید. این واحد به واحد اندازه‌گیری بستگی ندارد و در عمل برای مقایسه بکار می‌رود. بدیهی است که مناسب‌ترین شاخص، شاخصی است که بیشترین تغییرپذیری میانگین یا در واقع بیشترین ضریب تغییرات را دارا باشد (۹، ۱۲). نتایج آمار توصیفی و درصد ضریب تغییرات شاخص‌های غنای گونه‌ای، یکنواختی و ناهمگنی نشان داد که از بین شاخص‌های غنا، شاخص مارگالف (۱۸/۲ درصد)، از بین شاخص‌های یکنواختی، شاخص مودیفايد (۱۶/۵ درصد) و از بین شاخص‌های ناهمگنی، شاخص شانون-وینر (۱۰ درصد) بالاترین ضرایب تغییرات را در بین شاخص‌های مورد بررسی به خود اختصاص داده‌اند (جدول ۲). ضرایب همبستگی پیرسون شاخص‌های تنوع زیستی بیانگر آن است که از بین شاخص‌های غنای گونه‌ای، شاخص‌های مارگالف و منهنيک دارای همبستگی بالایی (۹۶ درصد) با یکدیگر می‌باشند. البته ضرایب همبستگی در شاخص‌های یکنواختی و ناهمگنی هم بسیار بالاست (جدول ۳). با توجه به تعاریف همبستگی، هر چه مقدار عددی این ضرایب در ارتباط بین دو شاخص بیشتر

(p=0/003) معنی دار بوده، به‌طوری‌که با افزایش شبیه، شاخص غنای گونه‌ای و تنوع شانون-وینر افزایش یافت (جدول ۲). همان‌طور که نتایج نشان می‌دهد در جنگلهای ایلگنه‌چای و کلیبرچای منطقه ارسباران شاخص‌های تنوع و غنا با شبیه دامنه همبستگی مثبت دارند. بصورتی که با افزایش شبیه دامنه، تنوع و غنای گونه‌ای افزایش می‌یابد، در حالی که در بیشتر تحقیقات همبستگی شاخص‌های تنوع زیستی با این عامل منفی بوده است. البته این موضوع می‌تواند بدلایل ذیل باشد: ۱- بدلیل شرایط خاص میکروکلیمایی پای سنگها و حفظ رطوبت بیشتر در زیر آنها؛ ۲- تخریب انسانی کمتر و همچنین سختی شرایط شبیه تند برای چرای دام؛ ۳- هیچ‌گاه نباید انتظار داشت که رابطه بین تنوع زیستی و شبیه دامنه رابطه علی و معلومی باشد، بلکه ممکن است فاکتور شبیه بر روی عوامل دیگر تأثیر گذاشته و باعث افزایش تنوع زیستی شود؛ ۴- همچنین با توجه به شرایط حاکم بر منطقه مورد مطالعه، آشفتگی‌ها و تخریب‌های شدیدی که در شبیه‌های پایین‌تر به سبب نزدیک بودن به جاده، روستاهای حاشیه جنگل و چرای دام و ... رخ داده، باعث شده گونه‌های گیاهی بمنظور حفظ بقا، خود را در طول زمان به شبیه‌های تندتر که محیطی امن محسوب می‌شود رسانده و این مسئله باعث ایجاد شرایط مساعد برای استقرار گونه‌های گیاهی در شبیه‌های تند شده و همین امر موجب افزایش غنای گونه‌ای شده است.

با توجه به نتایج فوق، شاخص سیمپسون حساسیت بیشتری به فراوانی گونه‌های عمومی (فراوان) دارد و تابع شانون-وینر به فراوانی گونه‌های در سطح جامعه یا نمونه مورد نظر حساسیت بیشتری نشان می‌هد (۵)؛ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که شاخص غنای گونه‌ای نقش بسزایی در افزایش تنوع زیستی منطقه مورد پژوهش دارد، در حالی که شاخص‌های یکنواختی در طبقات مختلف شبیه تفاوت آماری معنی‌داری ندارند، بنابراین با افزایش غنای گونه‌ای تنوع زیستی هم افزایش می‌یابد (شکل‌های ۲

تحت مدیریت صحیح قرار گیرند. آنچه مسلم است به لحاظ پیچیدگی و تنوع خصوصیات اکولوژیک در هر منطقه پوشش، نمی‌توان نتایج بدست آمده در هر مطالعه را به تمامی مطالعات دیگر مرتبط دانست. بنابراین این پژوهش فقط مدعی این است که در منطقه مورد پژوهش تغییرات تنوع‌زیستی در رابطه با تغییرات شبیه معنی‌دار می‌باشد، بطوری که با افزایش شبیه دامنه غنای گونه‌ای افزایش یافته و موجب افزایش تنوع‌زیستی می‌گردد. بدیهی است ضرورت مطالعات متعدد و موردی از این دست، بهترین راهکار برای نیل به مدیریت بهینه در جنگل‌داری نوین می‌باشد.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان مقاله بر خود لازم می‌دانند تا بدین‌وسیله از کارشناسان اداره منابع طبیعی شهرستان کلیبر، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان شرقی و اداره کل منابع طبیعی استان، بدليل همکاری‌های لازم، تشکر و قدردانی نمایند.

باشد این دو شاخص تفاوت زیادی با یکدیگر نداشته و در موارد لازم می‌توان از یکی دو شاخص استفاده نمود و بعکس، هر چه ضریب همبستگی شاخص‌ها کمتر باشد این بدان معناست که هر یک از شاخص‌ها عملکرد منحصر بخود داشته و خروجی آنها تشابه کمتری با یکدیگر دارند (۱۲، ۹). با این تفاسیر برای بررسی غنا، شاخص مارگالف، برای یکنواختی، شاخص مودیفاید و برای اندازه‌گیری ناهمگنی استفاده از شاخص شانون- وینر بهترین می‌باشد (جدول ۲ و ۳). بطور کلی از نتایج این پژوهش مشخص شد که شبیه دامنه روی شاخص یکنواختی گونه‌های گیاهی تأثیر معنی‌داری نداشت، اما تأثیر آن روی شاخص غنا و ناهمگنی معنی‌دار بوده است. همچنین محققان زیادی در داخل و خارج کشور به بررسی نقش شبیه بر تنوع و غنای گونه‌ای پرداخته و همبستگی معنی‌داری را مشاهده کرده‌اند (۱، ۱۰، ۱۱، ۱۵، ۲۴، ۴۳ و ۳۵).

باید خاطرنشان کرد که روش‌های مطالعه تنوع‌زیستی در اکوسیستم جنگل زمانی مفید و سودمند است که در راستای اهداف شناخته شده مدیریت جنگل قرار گیرند. بمنظور حفظ و توسعه تنوع‌زیستی، جنگل‌های ارسیان باید

منابع

۱. ابراهیمی‌کریبا، خ. ۱۳۸۱. بررسی عوامل توبوگرافی و چرا بر تغییرات درصد پوشش گیاهی و تنوع در زیر حوضه سفیدآب هراز، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه مازندران، ۸۲ صفحه.
 ۲. اجتهاudi، ح.ع. سپهری. ح، عکافی. ۱۳۸۸. روش‌های اندازه‌گیری تنوع زیستی، انتشارات دانشگاه مشهد، ش. ۵۳، ۲۶ صفحه.
 ۳. بی‌نام، ۱۳۷۳. مطالعات جامع توسعه کشاورزی حوضه آبریز دریاچه ارومیه و ارس. مهندسین مشاور جامع ایران. جلد دوازدهم جنگل و بیشه زار، ۳۵۰ صفحه.
 ۴. پوربابایی، ح. ۱۳۸۰. بررسی تنوع زیستی گونه‌های چوی در جنگل‌های راش گیلان. مقالات همایش ملی مدیریت جنگل‌های شمال و توسعه پایدار. انتشارات سازمان جنگلهای، مراتع و آبخیزداری کشور، ۷۷۰ صفحه.
۵. پوربابایی، ح. ۱۳۸۳. کاربرد آمار در بوم‌شناسی (جان الف. لودویک و جیمزاف. رینولدز). انتشارات دانشگاه گیلان، ۴۲۸،
۶. پوربابایی، ح. منافی، ح و عابدی، ط. ۱۳۸۹. بررسی تنوع گونه‌های *Quercus* چویی در رویشگاه‌های سفیدمازوی گرجستانی (*petraea subsp. Iberica*) (مطالعه موردي: رویشگاه‌های چویه درق و دارانا ارسیاران). مجله جنگل ایران، سال دوم، شماره ۳، صفحه ۱۹۷-۲۰۷
۷. ثاقب‌طالبی، خ. ساجدی، ت. یزدیان، ف. ۱۳۸۴. نگاهی به جنگل‌های ایران، مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع بخش تحقیقات جنگل، ۵۵ صفحه.
۸. تیمورزاده، ع. ۱۳۸۲. بررسی جامعه‌شناسی گیاهی در جنگلهای شرق اردبیل، مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ۳۵، ۱۴۲-۱۳۵ صفحه.

۱۷. علیجانپور، ا. اسحاقی‌راد، ج. و بانج‌شنبیعی، ع. ۱۳۸۸. بررسی و مقایسه تنوع گیاهان چوبی دو منطقه حفاظت شده و غیر حفاظتی ارسباران. *فصلنامه علمی- پژوهشی تحقیقات جنگل و صنوبر ایران*. جلد ۱۷، شماره ۱، صفحات ۱۳۳-۱۲۵.
۱۸. قلیچ‌نیا، ج. ۱۳۸۷. بررسی درجه همبستگی جوامع گیاهی با عوامل توبوگرافی (شیب و جهت) در منطقه نردین. *فصلنامه پژوهش و سازندگی*، شماره ۴۳، ۴۱-۳۳.
۱۹. کرمی، پ. گرگین‌کرجی، م. بصیری، ر. کارگری، ا. ۱۳۸۷. تجزیه و تحلیل تنوع گونه‌ای در گروه‌گونه‌های اکولوژیک (مطالعه موردی: زیستگاه کوه‌سالان کردستان)، *مجله محیط‌شناسی*، سال سی-چهارم، شماره ۴۶، صفحه ۵۶-۴۷.
۲۰. محمودی، ج. ۱۳۸۶. بررسی تنوع گونه‌ای جنگل حفاظت شده کلار آباد در سطح گروه‌های اکولوژیک، *مجله زیست‌شناسی ایران*. ۳۶۲-۳۵۳: (۴).
۲۱. مصدقی، م. ۱۳۸۰. توصیف و تحلیل پوشش گیاهی (مارتین کنت و پدی کاکر). *انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد*. ۲۸۳-۲۸۰.
۲۲. محمدزاده، ا. ۱۳۹۱. ارزیابی تنوع‌زیستی گونه‌های گیاهی در گروه گونه‌های اکولوژیک با استفاده از برخی از شاخص‌های غیرپارامتریک در منطقه ارسباران (مطالعه موردی: حوزه آبخیز ایلگنه‌چای و کلیرچای). *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*. دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء (ص). بهبهان، ۱۶۲ صفحه.
۲۳. مهدوی، ع. حیدری، م. ۱۳۸۸. بررسی رابطه جهت دامنه، شیب و ارتفاع از سطح دریا (عوامل فیزیوگرافی) با تنوع‌زیستی گونه‌های گیاهی (منطقه موردي در منطقه ململه گون، استان ایلام)، انجمن جنگل‌بانی ایران، سومین همایش ملی جنگل، ۱۱ صفحه.
۲۴. میرزایی، ج. اکبری‌نیا، م. حسینی، س.م. سهراوی، ه. و حسین‌زاده، ج. ۱۳۸۶. تنوع گونه‌ای گیاهان علفی در رابطه با عوامل فیزیوگرافی در اکوسیستم‌های جنگلی زاگرس میانی. *مجله زیست‌شناسی ایران*. جلد ۲۰، شماره ۴، صفحات ۳۸۲-۳۷۵.
25. Baev, P.V., Penev, L.D. 1995. BIODIV. Program for calculating biological diversity parameters, similarity, niche overlap, and cluster analysis. Version 5.1. Pensoft, 57 pp.
26. Baker, M.E. and Barnes, B.V., 1998. Landscape ecosystem diversity of river floodplains in northwestern Lower Michigan, USA, Canadian Journal of Forest Research, 28: 1405-1418.
27. Barbour,M.G .et al. 1999. Terrestrial Plant Ecology (3rd edition), An important of Addison Wesley Longman Incorporation, 649 pp.
۹. حاجی میرزا آقایی، س. جلیلوند، ح. کوچ، ی و پور‌مجیدیان، م. ۱۳۹۰. تنوع گونه‌های گیاهی در ارتباط با عامل اکولوژیک ارتفاع از سطح دریا در جنگلهای سرد آبرود چالوس، *مجله زیست‌شناسی ایران*. (۳): ۴۱۱-۴۰۰.
۱۰. حسینی، س. ع. ۱۳۷۴. بررسی جوامع گیاهی دشت میزابایلو و آلمه پارک ملی گلستان. *پایان نامه کارشناسی ارشد جنگلداری*. دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ۸۶ صفحه.
۱۱. حیدری، م. عطاردوشن، س. و حاتمی، خ. ۱۳۸۹. ارزیابی تنوع-زیستی گیاهان علفی در ارتباط با عوامل فیزیوگرافی در اکوسیستم‌های جنگلی زاگرس میانی- منطقه حفاظت شده دلاب. *مجله تحقیقات منابع طبیعی تجدید شوند*. سال اول، شماره دوم، ۲۸، ۴۲ صفحات.
۱۲. داستانگو، د. ف. رفیعی جزی و ر. رحمانی. ۱۳۸۷. ارزیابی شاخص‌های تنوع ساختار درختان جنگلی در اکوسیستمهای خزری (مطالعه موردی: سری ۳ بخش ۵ طرح جنگل داری نکا-ظالمرود). اولین کنفرانس بین‌المللی تغییرات زیست محیطی منطقه خزری، دانشگاه مازندران-بابلسر، ۱۷ صفحه.
۱۳. روانبخش، م. ح. اجتهادی، ح. پوربایانی. و ج. قرشی الحسینی. ۱۳۸۶. بررسی تنوع گونه‌های گیاهی ذخیره‌گاه جنگلی گیسوم تالش در استان گیلان. *مجله زیست‌شناسی ایران*. جلد ۲۰، شماره ۳، صفحات ۲۲۹-۲۱۸.
۱۴. صابریان، غ. ر. ۱۳۸۰. بررسی درجه همبستگی پوشش گیاهی با عوامل توبوگرافی در زیر حوضه سفید دشت گرمسیر (شهرستان سمنان). *پایان نامه کارشناسی ارشد مرتع داری*. دانشگاه مازندران، ۱۱۳ صفحه.
۱۵. طالشی، ح. اکبری‌نیا، م. ۱۳۹۰. تنوع‌زیستی گونه‌های چوبی و علفی در ارتباط با عوامل محیطی در جنگلهای پایین‌بند شرق نوشهر، *مجله زیست‌شناسی ایران*. جلد ۲۴، شماره ۵، صفحات ۷۷۷-۷۶۶.
۱۶. علیجانپور، ا. ۱۳۷۹. بررسی تعیین آماربرداری بهینه و کاربرد آن در جنگلهای ارسباران. رساله دکتری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ۱۶۰ صفحه.

28. Barnes, B.V., 1998. Forest ecology, John Wiley and Sons, Inc., 773 pp.
29. Boll, T., Svenning, J.C., Vormisto, J., Normand, S., Grandez, C., and Balslev, H., 2005. Spatial distribution and environmental preferences of the piassaba palm *Aphandra natalia* (Arecaceae) along the Pastaza and Urituyacu rivers in Peru. *Forest Ecology and Management*, 213: 175-183.
30. Cain, S. A. 1938. "The species-area curve ". *American Midland Naturalist*. No.19, pp. 573-581.
31. Cannon, H.C., Peart, R.P., Lighton, L. 1998. Tree species diversity in commercially logged Bornean Rainforest, *Science*, 281: 1366-1368.
32. Carlos, J. 2004. Diversity of maritime *juniper* woodlands. *Forest Ecology and Management*, 192: 267-276.
33. Danita, N., and Ivanchi, T., 1994. Forest ecosystem types in the Moldova republic.
34. Enright, N. J., Miller, B. P. and Akhter, R. 2005. Desert vegetation and vegetation-environment relationships in Kirthar National Park, Sindh, Pakistan, *Journal of Arid Environments*, 61: 397-418.
35. G-Campo, J., Alberto, F., Hodgeson, J., G-Ruiz, J. and M-Marti, G. 1999. Plant community patterns in a gypsum area of NE Spain, Interactions with topographic factors and soil erosion. *Journal of Arid Environments*. 41: 401-410.
36. He, M. Z., Zheng, J. G. Li. X. R. and Qian, Y. L. 2007. Environmental factors affecting vegetation composition in the Alxa Plateau, China, *Journal of Arid Environments* 69: 473-489.
39. Hosseini, Seyed Mohsen., 2004, Incomparable Roles of Caspian Forests: Heritage of Humankind, *Forest Sciences*, 3:31-40.
40. Jenkins,M.A., Parker.1998.Composition and diversity of woody vegetation in silvicultural openings of southern Indiana forests, *Forest ecology and management*, 109: 57-74.
41. Krebs, J. C. 1998, Ecological Methodology, Addison Wesley Longman Inc., 620pp.
42. Krebs, C. J. 1999.Ecological methodology. 2 nd Ed. Addison Wesley Longman, Menlo Park, California. 620 pp.
43. Magurran A. E. (1996). Ecological diversity and its measurement. Chapman& Hall.384.
44. Magurran, A. 2005. "Measuring Biological Diversity", Blackwell Science, 256pp.
45. Maranon, T., Ajbilou, R., Ojeda, F. and Arroyo, J., 1999. Biodiversity of woody species in oak woodland of southern Spain and northern Morocco. *Forest Ecology and Management*, 115: 147-156.
46. Margalef R. 1958. Information theory in ecology. *General systematics* 3:36-71pp.
47. Marti, G., 1999. Plant community patterns in a gypsum area of NE Spain. *Interaction With topographic, Arid Environments*, 41: 401-410.
48. Menhinick, E. F. (1964). "A comparison of some species individual diversity indices applied to samples of field insects ". *Ecology*. No. 45, pp. 839 -861.
49. McNeely J. A., Miller K. R., Reid W. V., Mittermeier R. A. and Werner T. B. (1990). Conserving the world biodiversity.IUCN, WRI, CI, WWF and World Bank, Washington D.C.
50. Nantel. P. and Gagnon, D., 1999. Variability in the dynamics of Northern Peripheral versus Southern population of two colonial plant species *Helianthus divaricatus* and *Rhus aromatic*, *Forest Ecology and Management*, 87: 748-760.
51. Nee S., Harvey P. H. and Cotgreave P. 1992. Population persistence and the natural relationship between body size and abundance .In:Conservation of biodiversity for sustainable development (eds.,O. T.Sandlund, K. Hindar and A. D.H. Brown),Scandinavian University Press,Oslo, 124-136 pp.
52. Peet, R.K. 1974. The measurement of species diversity. *Ann. Rev. Ecol. Systematics* 5, 285-307.
53. Pitkanen, S., 1998. The use of diversity indices to assess the diversity of vegetation in managed boreal forests. *Journal of forest ecology and management*, 112:(121-137).
54. Rong, L. X. 2001. Study on shrub community diversity of Ordos plateau, Inner Mongolia, Northern China, *Arid Environments*, 47: 271-279.
55. Sagar, R., Raghubanshi, A.S. and Singh, J.S., 2003. Tree species composition, dispersion and diversity along a disturbance gradient in dry tropical forest region of India, *Forest Ecology and Management*, 186: 61-71.
56. Schmitt, C. B., Denich, M., Demissew, S., Ib Friis, I. and Boehmer, H. J. 2010. Floristic diversity in fragmented Afromontane rainforests, Altitudinal variation and conservation importance, *Journal of International Association for Vegetation Science*,13: 291-304.

57. Schuster, B. Diekmann, M., 2005. Species density and environmental factors in deciduous forests of Northwest Germany. *Forest Ecology and Management*, 206: 197-205.
58. Shannon,C.E. and Wiener,W.,1949. The mathematical theory of communication. University of Illinois Press., 350pp.
59. Simpson,E.H.1949. Measurment of diversity. *Nature*, 163:688pp.
60. Smith B. and Wilson J. B. 1996., A consumer's guide to evenness indices.*Oikos* 76:70-82.
61. Spurr ,S .H.,(eds.). 1998. *Forest Ecology* (4th edition). John Wiley and Sons Inc., 774pp.
62. Strenberg, M. and Shoshany, M. 2001. Influence of slope aspect on Mediterranean woody formations, Comparison of a semi-arid and arid site in Israel. *Ecological Research*, 16: 335-345.
- 63.Tavili, A. and Jafari, M., 2009. Interrelation between plants and environmental variables. *International Journal of Environmental Research*, 3(2):239-246.
- 64.Vujnovic K., Wein, R.W. and Dale, M.R.T, 2002. Predicting plant species diversity in response to disturbance magnitude in grassland remnants of central Alberta, *Canadian Journal of Botany*,80: 504-511.
- 65.Wilson E. O.and Peter F. M. 1988., *Biodiversity*.National Academy Press, Washington D.D. 521pp.

Evaluation of biodiversity of plant species in Arasbaran area using non-parametric measures with respect to topographic factor of slope: a case study of aquiferous land of Ilgina and Kaleibar rivers

Mohammadzadeh A.¹, R. Basiry¹, Torahi A.A.², R. Dadashian³, M. Elahian⁴

¹ Forestry Dept., Faculty of Natural Resources, Industrial University of Behbahan, Behbahan, I.R. of Iran

² GIS Dept., Faculty of Geographic Sciences, Kharazmi University, Tehran, I.R. of Iran

³ Natural Resources and Watershed Management Dept., Tabriz, I.R. of Iran

⁴ Forestry Dept., Office of Natural Resources, Kaleibar, I.R. of Iran

Abstract

To achieve sustainable development and conservation of natural ecosystems and their biodiversity, study on topographic factors and their effects is necessary. Regarding to topographical condition of Arasbaran forests of Iran, slope is an important ecological factor controlling many other dependent quantitative and qualitative parameters. So the sampling grid designed by a random-systematic method with dimensions of 300×300 m and 160 round sample plots of 314 m^2 were taken to Arasbaran forests. Shrub and tree species were measured in the main sample plot. Species, the percentage of crown coverage and being monoecious or dioecious were considered to be measured to determine plant coverage. Weedy species were measured in small plots of 3.14 m^2 . In the small plots, the species and the percentage of weed coverage were measured. in order to determine the biodiversity of plant species in different slope classes, the site slope was divided to three classes (including 0-25, 25-50, and over 50 percent) and then indices of Margalef, Menhinick, Modified Nee, Smith and Wilson, Simpson and Shanon-Wiener were calculated in each class. To determine the difference between slope classes we used one-way variance analysis and Duncan's multi-range comparison test. The results showed that slope of the land didn't have a significant impact on the index of species evenness of the plants; however, its influence on the prevalence and heterogeneity index is weak. Also the results showed that the index of species prevalence has a significant role in increasing biodiversity of the studied area with increasing slope. To identify the best index, coefficient of variation and Pearson correlation coefficient were used. The results showed that Margalef index, to measure prevalence, Modified index to measure the evenness, and Shanon-Wiener index, to measure the heterogeneity, are the best indices.

Key words: Species prevalence, evenness, Heterogeneity, Slope percent, Arasbaran forests, Northwestern Iran